

Svatá Hora

3

2019

ročník
LVI

Časné sliby redemptoristů • Břizovské slavnosti • Advent

OBSAH

Úvodník

Příchod? Příchod... **3**

Ze Svaté Hory

Nedělní varhanní půlhodinky **9**
 Břizovské slavnosti **10**
 Listárna **12**
 Ohlédnutí za třiceti roky **14**
 Advent a Vánoce na Svaté Hoře **16**
 Zprávy ze Svaté Hory **32**

Okénko Matice Svatohorské

Rok s varhanami **25**

Spiritualita

Každý má svůj odstín svatosti **4**
 Zamyšlení
 nad obdobím adventu a Vánoc **18**
 Okultní praktiky **20**

Informace

Poutní cesta
 z Březnice na Svatou Horu **26**
 O putování aneb
 Cesta nejen na Svatou Horu **28**
 Exercicie, poutě **33**
 Pravidelné bohoslužby, otevírací doba **34**

Fotografie

na titulní straně časopisu:

Pavel Miki (psáno Michi), jeden ze tří japonských jezuitských mučedníků s cizími jmény narozenými kolem roku 1565 v Kjotu. Zemřeli mučednickou smrtí 1597 v Nagasaki, za svate byli prohlášeni až o 300 let později (1862).

Časopis **Svatá Hora** • LVI. ročník

Příchod? Příchod...

Vážení a milí!

Advent, tedy příchod, to je slovo označující nejen liturgickou dobu, ve které se máme připravovat na příchod narozeného Spasitele. Je to i slovo, které nám ukazuje, že Pán k nám už přichází, a to i skrze lidi, které setkáváme. Skrze různé typy lidí...

Ilustroval bych to na vlastní zkušenosti z počátků mé kněžské služby. Přijel jsem jednoho odpoledne do kostela, který jsem spravoval, abych tam cosi zařídil. Když už jsem chtěl odjet, přispěchal ke mně z nedaleké hospody starší pán. „Pane faráři!“, oslovil mě poté, co se představil. „Já Vám musím něco říct.“ A pokračoval: „Víte, já jsem byl včera na pohřbu, který jste sloužil v sousední farnosti. A musím uznat, že to byl krásnej pohřeb.“ Najednou mi přestalo vadit, odkud onen pán přišel, a polechtala mě ješitnost. Jenže, přišlo další pokračování: „Ale pane faráři, prosím Vás,“ dodal ten člověk naléhavě, „příště si dávejte větší pozor, když jedete autem. Řídil jste jako prase a když jste odjížděl z pohřbu, málem jste mě přejel!“ Strnul jsem. Nejdřív se ve mně vzvednul hněv, ale vzápětí mě až ochromila myšlenka: „**Ted' k Tobě nepřišel nějaký pán z hospody, ted' k Tobě přišel Pán Ježíš a mluví k Tobě!**“ Byl jsem z toho, co jsem ve svém nitru uslyšel, docela v šoku. Po chvíli ticha jsem ale řekl z hloubi srdce: „Omlouvám se Vám, pane! Je mi líto, co jsem Vám způsobil a prosím Vás za prominutí...“ A ten člověk, zvláštní to Boží posel, odpověděl: „Já už se nezlobím. Ale dávejte si na to pozor, pane faráři. Vy jste takovej hodnej člověk, ale tak rychle jezdíte...“ „Budu na to myslet“, odpověděl jsem upřímně a se zahanbením, protože jsem musel uznat, že posel má pravdu. Vážně jsem v té době jezdil moc rychle... Rozloučili jsme se v dobrém a to setkání mě změnilo. Začal jsem si – aspoň na nějaký čas – dávat pozor, abych jezdil podle pravidel a byl ve větším klidu...

Dokončení na straně 13

Každý má svůj odstín svatosti

Vám je dáno znát tajemství Božího království (Mk, 4,11)

Úvaha o řeholním životě z roku 1978

vybraná ze spisů P. ThDr. Václava Holakovského, CSsR

S Ježíšem Kristem přišlo Boží království. V jeho lidském srdci se dokonale uskutečnila vláda Boží lásky. Z jeho probodeného srdce se šíří a stále se blíží a přichází do všech dob a do všech lidských duší, které mu nekladou odpor. Děje se tak ve smyslu Pavlových slov: „Bůh nás vytrhl z moci temnoty a převedl do království svého milovaného Syna“ (Kol. 1,13). Svým svatým Duchem nás spojuje v jedno tajemné tělo a chce v lidech prožívat všechny lidské situace, které nemohl prožít na zemi. Kupříkladu Ježíš zemřel mladý, takže zde na zemi sám neprožil stáří. Nebyl upoután dlouhé měsíce či léta na lůžko, nebyl rolníkem, námořníkem nebo letcem. Ale ve svém tajemném těle chce prožívat všechny tyto životy ke slávě Otcově. On je Syn člověka. Ježíš jako člověk nebyl ženou, takže ve svém těle nikdy nezažil a nepoznal lásku matky k dítěti. A přece, když obdivujeme matku, skloněnou v lásce nad malým dítětem, spatřujeme v ní cosi z Ježíše Krista. Je to dílo Ježíšovo a dílo jeho milosti. Co nemohl uskutečnit v mezích svého lidsky smrtelného těla, to uskutečňuje ve svém těle mystickém a svaté duše vysvětlují, rozvíjejí a ukazují nevyčerpatelné bohatství jeho dokonalosti. Každý má svůj odstín svatosti. A všechny ty odstíny pocházejí od něho. Je to jako jeho sluneční krása, rozložená do spektra jednotlivých životů. V tom spatřujeme Boží království mezi námi.

Řeholní život je povolání. Čím je Ježíš pro řeholníky a co v nich chce prožívat? Jaký odstín má mít jeho království v jejich životě a v jejich společenství? Čím je v podstatě řeholní život v církvi? To nejsou otázky nesené duchem skepse a nejistoty. Vždyť víme, že řeholní život je Boží dar, který církev od Pána dostala, jak hovoří i Druhý vatikánský sněm.

Jako u všech křesťanů, tak i u řeholníků je tím nejvladnějším zasvěcením křest. Pavel to potvrzuje v Ef. 4,14, kde píše, že Bůh si nás skrze Ježíše Krista získal jako svůj majetek, abychom sloužili k chvále jeho Božské velebnosti.

Křtem jsme poznamenáni, definitivně přidruzeni a navždy zasvěceni Ježíši Kristu. Druhý vatikánský sněm hovoří, že řeholní zasvěcení má své hluboké kořeny v zasvěcení křestním, jen je ještě plněji vyjadřuje. Každý křesťan má dát svou odpověď na milost křtu a biřmování. Řeholníci chtějí dát odpověď co nejradostnější, nejopravdovější a konečnou, spolu s Pannou Marií. Chtějí se totiž sít s Kristem pozornější láskou, chtějí být víc s ním, jako jeho nejbližší družina. Ne tak, že by se do ní sami vetřeli, ale právě proto, že Ježíš sám si je povolal. Víme, že povolal k sobě ty, které sám chtěl. A chce v nich žít dále

svůj život čistoty, chudoby a poslušnosti až k smrti, jíž lidi spasil a posvěcuje. Chce v nich dále rozjímat a modlit se na hoře, hlásat zástupům Boží království, uzdravovat nemocné a raněné, obracet hříšníky k lepšímu životu, žehnat dětem, všem prokazovat dobro a stále přítom poslouchat Otce, který ho poslal (srov. LG 46).

Životem řeholníků chce dále Ježíš hlasitě volat nad střechami o pomíjivosti tohoto světa a o příchodu Božího království a mocně protestovat proti modlám tohoto světa. To je podstata řeholního života, jak o ní hovoří konstituce Světlo národů (Lumen Gentium) a dekret Perfectae caritatis. Název dekretu pochází z počátečních slov, která byla volena velice vhodně a úmyslně - dokonalá láska - což je jediný nosný základ řeholního života. Ježíš Kristus si nás v lásce vyvolil a my jsme si vyvolili jej. Bez tohoto ideálu dokonalé lásky je řeholní život nepochopitelný a nemyslitelný. Ne že by se řeholníci měli domnívat, že dosáhli tohoto ideálu už tím, že jsou řeholníky nebo že by se mohli jakkoliv vyvyšovat nad jiné křesťany. Dokonalá láska je jejich životní ideál. Ale ideály jsou jako hvězdy. Jsou nedosažitelné, i když bezpečně řídí plavbu našich životních lodí.

Svůj život lásky nežijeme sami, jako osamělí zbožní lidé, žijeme jej ve společenství. Naše řeholní zasvěcení ve společenství je církev v malém. Jako Ježíš Kristus je co nejužší a nejvroucnější spojen se svou církví a církev s ním, takže Písmo svaté i církevní dokumenty hovoří o poměru snoubence a snoubenky, tak i řeholní společenství je zasnoubeno Kristu, stejně tak i každý jeho člen. Ježíš se zasnoubil se svou církví nerozlučitelně. Ten, kdo skládá řeholní sliby, podtrhuje tím a zdůrazňuje tuto snoubeneckou nerozlučitelnost. Sliby, jak hovoří Druhý vatikánský sněm, mají reprezentovat pouto Krista s církví. On je, podle slov Písma, ženichem celé církve. Zde se jedná o zasnoubení duchovní a božské, nikoliv pozemské.

Je potřeba zdůraznit, že náš řeholní život musí nést láska k našemu Pánu, velký a stále mladý zájem o něj a o jeho království. Koncil hovoří, že řeholníci, vedeni láskou, kterou Duch svatý rozlil v jejich srdcích, více a více žijí pro Krista a jeho tělo, jímž je církev. A to je směřnice řeholního života. Tak, jako zasvěcený život je Božím darem, tak i jeho dynamický růst je dílem Ducha Ježíšova. Řeholníci mají stále vrůstat do Krista a dělat pokroky v lásce (srov. Ef. 4,16). Je proto potřebné o tuto milost růstu stále prosit.

Modlitbou řeholního zasvěcení je modlitba Anděl Páně. My při ní prosíme, aby Maria, naše sestra a matka, prosila za nás nyní i v hodinu naší smrti, abychom jako řeholníci žili s Ježíšem a pro něho, tak jako ona. Při Zvěstování si ji Věčné Slovo vyvolilo, anděl Páně jí zvěstoval a od té chvíle byl její život spojen s Ježíšem. Maria řekla Fiat a podobně řeholní osoba řekla k svému vyvolení Slibuji. Dávám se Ti, Pane, tak jako nejmilejší a nejvěrnější Sestra a Matka Maria.

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Napřed přebývalo s nejsvětěj-

ší Pannou, v lásce a blízkosti. A my prosíme slovy: „pros za nás hříšné“, ať i my žijeme spolu s tvým Synem, jako on s námi. Ať je nad námi a v nás více a více vládá Boží láska, ať přijde Boží království. Tato modlitba je modlitbou mariánského zasvěcení, modlitbou zvláště řeholníkům vlastní.

To je tedy řeholní život, křesťanský život zainteresovaný v hlubší víře, živější naději a v pozornější lásce. Ovšem takto by měli žít všichni křesťané, protože všechny volá Duch Ježíšův ke svatosti. Ale to specifické, čím se liší řeholníci od ostatních křesťanů, jsou závazné sliby chudoby, čistoty a poslušnosti.

Připomeňme ještě několik jiskřiček či světel o řeholních slibech, vybraných ze sněmovních dokumentů, aby se nám nic z té vzácné krásy neztratilo.

Druhý vatikánský sněm hovoří o řeholním životě takto: „Přeslavné svědectví, skvělé znamení Božího království, dar Boží, přijatý od Pána, zvláštní zasvěcení, odpověď na Boží volání, jistější a vyzkoušenější způsob života, bratrské společenství ve vojsku Kristově, radost na cestě lásky, výhradní vlastnictví Boha milovaného nadevše, ozdoba církve, okrášlené rozmanitými dary jejích dětí, ozdoba Nevěsty, ozdobené pro svého Ženicha, ukazatel věčných hodnot, svědectví o budoucím životě, ukázka síly kralujícího Krista a nekonečné moci Ducha svatého“, aby byl oslaven Otec, který je v nebesích.

Řeholné sliby jako cesta ohlasování evangelia

Před pár roky som navštevoval prednášky jedného pravoslávneho mnícha. Ešte počas minulého režimu emigroval z Československa do Spojených štátov a tam vstúpil do kláštora. Neskôr, už po Nežnej revolúcii, sa podľa rozhodnutia svojho predstaveného vrátil do Česka, aby na univerzite prednášal o pravoslávnej spiritualite. Tento mních raz na prednáške povedal čosi o tom, že zjednotenie s Bohom, hoci aj v skrytosti, pomáha svetu viac ako tie najväčšie charitatívne diela. Bol som vtedy pobúrený a nesúhlasil som, ale táto provokatívna myšlienka ma prinútila premýšľať o nej. A ešte jedno podnetné tvrdenie, tentokrát pátra jezuitu, ktorý prednáša na našej teologickej fakulte v Bratislave a pred noviciátom ma učil filozofiu. Keď nám rozprával o svojom povolání, vrel, že po svojom prvotnom obrátení začal horlivo evangelizovať celý internát, v ktorom ako študent býval. Až neskôr pochopil, že miesto

obracania všetkých naokolo, sám sa najprv musí obrátiť, a to mu zaberie celý život.

So mnou to bolo podobne. Keď mi Pán daroval milosť viery v Neho, síce som sa nepokúšal obracať spolubývajúcich na internáte, ale aspoň svojich známych a priateľov, a najviac sa, žiaľ, ušlo mojim rodičom. Keď som potom hľadal svoje miesto v Cirkvi a vo svete, nazdával som sa, že musím veľa a horlivo pracovať, aby som ľuďom priniesol evanjelium. Chodieval som na modlitebné stretnutia. Študoval som externe, aby som sa dostal k profesii, ktorú som pokladal za svoje poslanie. Pomáhal som v miestnej charite a pokúšal som sa zapojiť aj kamarátov a kamarátky z modlitebného stretnutia. Zároveň som mal normálnu prácu, ktorá ma živila. Napriek angažovanosti, ktorá niekedy bola nad moje sily, vo mne však rástla frustrácia. Chýbala mi jednoduchá blízkosť Boha a ľudí, aj keď som väčšinu času trávil v spoločnosti iných. Nebol som blízko pri Ježišovi Kristovi, ale chcel som k Nemu privádzať druhých, pričom som sa spoliehal len na seba. Najťažšie som prežíval nedele, keď som bol bez práce.

Do tejto krízy prostredníctvom konkrétnych ľudí vstúpil Pán a pozval ma k redemptoristom. Nastúpil som do postulátu, čo je prvá fáza rozlišovania povolania v komunite, ktorá trvá dva roky a je aj časom štúdia filozofie a základov teológie. Bol to tiež čas prvých skúseností s misijnou činnosťou redemptoristov. Chodili sme na farské misie viesť piatkové večerné programy pre mladých so scénkami, piesňami a modlitbami. V zariadení pre ľudí bez domova sme mali na starosti katechézy. Animovali sme skupiny miništrantov alebo mladých, ktorí sa pripravovali na prijatie sviatosti birmovania. Mohol som tiež našim pátrom pomáhať na dlhších misijných výjazdoch, vo farnostiach alebo v detských táboroch. Zakaždým sme sa na tieto evanjelizáčne akcie starostlivo pripravovali, a predsa ma často neopúšťal pocit frustrácie. Túžil som vidieť na vlastné oči ovocie našej námahy, byť svedkom okamžitých obrátení. V podobnom duchu som očakával aj ovocie v komunitnom živote a v mojej osobnej modlitbe. Výstižne to vyjadril jeden náš spolubrat, keď mi povedal, že na začiatku cesty kresťanského života nie je hlavnou úlohou ani len spolupráca s Bohom, ale skôr snaha nezavádzať. Mu v Jeho práci. To On pracuje neustále a účinne, pracuje v evanjelizácii, v komunite i v modlitbe.

Keď sa blížil noviciát, a tým aj prvé sľuby, objavoval som v sebe túžbu oddať sa Pánovi viac. Nevedel som však, čo by to malo znamenať. Viac aktivít alebo viac modlitby? Dospel som k tomu, že by to mohlo byť práve pozvanie k rehoľným sľubom. S touto otvorenou otázkou som začal noviciát a počas roku jeho trvania vo mne pomaly rástlo presvedčenie, že naozaj ide o sľuby. Môže sa to zdať trochu zvláštne. Pán Ježiš ma povoláva ohlasovať evanjelium, ale miesto toho, aby ma poslal na misie, najprv odo mňa chce, aby som mu odovzdal svoje srdce, túžby a budúcnosť v sľuboch čistoty, chudoby a poslušnosti. Pozýva ma k prijatiu spolubratov i celej komunity, ktorú som si sám nevybral. V noviciáte mi dal celý jeden rok na to, aby som v ústraní počúval Jeho hlas. Na miesto toho, aby ma priviedol k ľuďom, volá ma do mojej vlastnej hĺbky. Avšak práve v tom všetkom ma pozýva, aby som sa mu viac oddal, a napokon to potvrdil aj verejne zložením rehoľných sľubov. Stačí sa však prizrieť spôsobu, akým Ježiš pripravoval na ohlasovanie evanjelia svojich Dvanástich a neskôr apoštola Pavla, aby sme pochopili, že odovzdanie svojho života Ježišovi predchádza vyslanie na misie. Konštitúcie redemptoristov to vyjadrujú týmito slovami: „Zložením rehoľných sľubov... členovia vedení Duchom Svätým ako služobníci evanjelia sa osobitným spôsobom začleňujú do Kristovho poslania.“ (Konštitúcia 47)

Svätý Augustín povedal, že ak milujeme, môžeme robiť, čo chceme. Alebo inak: nie je natoľko dôležité, čo alebo *koľko* toho robíme, ale skôr *ako* to robíme. Predovšetkým, či to robíme s láskou. Vrátim sa k slovám mnícha a jezuitu zo začiatku. Obrátenie aj zjednotenie s Bohom znamenajú vlastne prijatie Jeho lásky a jej opätovanie z našej strany. Čím viac sa zjednocujeme s Bohom nielen vo chvíľach modlitby, ale

v každodennosti, tým viac je všetko, čo robíme, Ním preniknuté. Až vtedy bude naša činnosť prinášať ovocie, ktoré zostane. Preto aj evanjelizácia, ak má ovocie prinášať, musí mať svoj zdroj v blízkosti s Ježišom Kristom. Nemôže to byť inak, veď ohlasovať radostnú zvesť o Otcovej láske k ľuďom dokáže len niekto, kto tú lásku sám zakúša. Nech nám všetkým Pán túto milosť daruje!

Lukáš Michalovič, CSsR

Ohľadnutí za druhým ročníkom Nedělních varhanních půlhodin

Cyklus Nedělních varhanních půlhodin 2019 ve svatohorské bazilice letos nabídl posluchačům 21 koncertů s interprety domácími i zahraničními, které se konaly každou nedělí počínaje měsícem květnem, vždy ve 14 hodin. Vyslechnout tak bylo možné například hru katedrálního varhanníka z kubánské Havany Moiseše Santiestebana nebo z největší dálky k nám docestovavšího interpreta s českými kořeny Karla Paukerta (USA). Mnozí z interpretů s sebou „přivezli“ i kus své domoviny v podobě typických skladeb oblasti, z níž pocházejí nebo ve které působí. Kromě kompozic Johanna Sebastiana Bacha a dalších tradičních varhanních autorů zněla tak i současná hudba (Jiří Trtík, Jürgen Essl) i hudba různých méně známých národních škol (polské - Mikołaj z Krakowa, německé - Georg Andreas Sorge, české - Jan Jirásek atd). Cyklus varhanních půlhodin zakončili svatohorští varhanníci Pavel Šmolík a Jaroslav Tůma v neděli 6. října společným koncertem na dvoje varhany (chórové a velké). Překvapivá byla i návštěvnost koncertů: většina z nich byla sledována rozsáhlým publikem, které zaplnilo všechna místa k sezení. Celkový počet posluchačů všech koncertů dosáhl celkem úctyhodných 1300 osob. Nezbyvá než těšit se na další ročník Půlhodin, které budou zahájeny v neděli 3. května 2020.

Hledáte vánoční dárek?

Nové dvojCD svatohorských varhan

Hudbu J. S. Bacha hraje Jaroslav Tůma

zakoupíte v prodejně Svatohorského muzea

Břízovské slavnosti

Ve dnech 14., 18. a 19. října 2019 se na Svaté Hoře v Příbrami uskutečnil první pilotní ročník „festivalu“ liturgické hudby pod názvem Břízovské slavnosti. Zaštitěním akce jménem českého nestora liturgické hudby je nabílední: redemptorista P. Karel Bříza (14. září 1926 Krucemburk - 9. prosince 2001 Praha) působil na Svaté Hoře ve dvou poměrně rozsáhlých časových etapách: poprvé za dob komunismu, a jelikož neměl státní souhlas k výkonu kněžské služby, vykonával ji soukromě. Vedl dva pěvecké sbory a jejich členům tajně poskytoval duchovní vedení. Podruhé se na Svatou Horu vrátil roku 1991 a působil zde jako varhaník a sbormistr téměř do své smrti. Kromě uvedených činností vyučoval hru na varhany – jím vedené varhanice na Svaté Hoře působí dodnes – a komponoval liturgickou hudbu zejména pro liturgii v národním jazyce.

Břízovské slavnosti si kladou za cíl připomenout tuto vzácnou osobnost, která přinesla české liturgické hudbě mnohé plody, bez nichž si ji snad ani nedokážeme představit: tzv. „lidové ordinárium“ (tak mu říkával P. Bříza), v Kancionálu pod číslem 503, tzv. „třetí ordinárium“ pro sbor a lid uveřejněné v Mešních zpěvech, mnohé sborové skladby, např. vstupní zpěvy pro různé liturgické příležitosti, úpravy písní a koled, pohřební rezponzoria a další. Některé z uvedených skladeb zazněly v první den Břízovských slavností v pondělí 14. října 2019 v 17 hodin při mši sloužené za P. Karla Břízu v den jeho narozenin (úmrtní den by připadl na dobu adventní, takže konání festivalu v tomto termínu nebylo zvoleno pro jistou nevhodnost). Hudba P. Karla Břízy v naprosté většině vyplnila i program sobotního večerního koncertu z děl redemptoristických autorů v podání Svatohorského chrámového sboru, Vepřekova smíšeného sboru, sólistek

Kateřiny Falcníkové, Gabriely Kuntové za varhanního doprovodu Pavla Šmolíka. Dalším z koncertních provedení bylo sobotní matiné ze skladeb Antonína Dvořáka a dalších autorů v podání varhaníka Přemysla Kšici a tenoristy Jakuba Koša ve svatohorské bazilice. Po něm následoval koncert staré hudby Tria Trinitati v refektáři kláštera. Program slavností nabídl rovněž dvě hodinové přednášky s tématy „Duchovní a liturgická hudba v proměnách doby“

(P. ThLic. Ing. Stanislav Příbyl, Th.D., redemptorista) a „Osobnost P. Karla Břízy“ (Vít Náměstek). Jedním z hlavních cílů dramaturgie Břízovských slavností bylo nabídnout nejen koncertní, ale také pokud možno v co největším rozsahu liturgická uvedení kvalitní hudby. Těmi byly (kromě již výše zmíněné zádušní mše za P. Karla Břízu) mše svatá s hudbou Johanna Ernsta Eberlina v pátek 18. 10. v 17 hodin, mše svatá s gregoriánským chorálem v přednesu Scholy Cantorum Pilsensis v sobotu 19. 10. v 17 hodin a zlatý hřeb programu Břízovských

slavností a současně jejich závěrečná akce: figurální nešpory Isfieda Kaysera, které navázaly na zmíněnou mši s gregoriánskými zpěvy. Sbor Kolegium pro duchovní hudbu a soubor Consortium musicum pod vedením Víta Aschenbrennera i Schola Cantorum Pilsensis zaslouží za fantastickou atmosféru a kvalitní provedení interpretačně poměrně

náročné hudby v liturgickém duchu velký dík.

Fakt, že všechny části festivalu si našly své publikum a velmi pozitivní reference, jichž hned v poslední den festivalu dorazilo více než dvě desítky, dávají naději, že i příští ročník Břízovských slavností nebude mimo zájem těch, kterým není lhostejná kvalitní liturgická hudba a odkaz osobnosti P. Karla Břízy, CSsR.

Pavel Šmolík

Břízovské slavnosti

Program slavností

pondělí 14. října
17.00 Mše za P. Karla Břízu, CSsR, v bazilice s jeho hudbou (Svatohorský chrámový sbor)

pátek 18. října
17.00 Mše s hudbou J. E. Eberlina v bazilice (K. Falcníková, P. Šmolík)
19.00 Koncert z hudebních děl Redemptoristů v bazilice (spojené sbory)

sobota 19. října
12.00 Varhanní matiné s hudbou A. Dvořáka (P. Kšica, J. Koš) v bazilice
14.00 Koncert Tria Trinitati v refektáři kláštera
15.00 Samostatná a společně vystoupení pěveckých sborů s duchovním repertoárem v rámci XVI. Festivalu pěveckých sborů Příbram v bazilice
15.00 Souběžně přednáška P. S. Příbyla, CSsR na téma Duchovní a liturgická hudba v proměnách doby v refektáři kláštera
16.00 Přednáška V. Náměstka o osobnosti P. Karla Břízy, CSsR v refektáři kláštera
17.00 Mše sv. s gregoriánským chorálem v bazilice v podání Scholy Cantorum Pilsensis
18.00 Figurální nešpory s hudbou Y. Kaysera v podání Kolegia pro duchovní hudbu v bazilice

Vstupné na koncertní akce i přednášky je dobrovolné. Při návštěvě liturgických bodů programu, prosím, respektujte posvátnost prostoru baziliky. Do prostorů konání nevstupujte v průběhu jednotlivých bodů programu, rušíte tak přítomné posluchače i interprety. Vstup s malými dětmi není doporučen.

Děkujeme

Projekt se uskuteční za finanční podpory Města Příbram

program

Listárna

Svatohorské Břízovské slavnosti

S takřka tříletým odstupem jsme letos koncem října cestovali do Příbrami a na milou Svatou Horu. Vzhledem k oné tříleté svatohorské „abstinenci“ jsme se na návštěvu o to více těšili.

Už jen proto, že jsme vzhledem k nepřízni počasí museli v prosinci minulého roku zrušit cestu na slavnostní setkání dárců, které následovalo po listopadovém žehnání nových svatohorských varhan. Také jsme byli zvědaví na koncerty a besedy v rámci ohlášených Břízovských slavností, o kterých jsme se dočetli v minulém čísle Svaté Hory.

V pátek v podvečer, hned po našem příjezdu a ubytování v exercičním domě, jsme šli na mši svatou, po které následoval první koncert v podání svatohorského sboru a příbramského Vepřekova smíšeného sboru. Na programu byly skladby redemptoristů – převážně P. Karla Břízy. Už při mši svaté a následně v průběhu koncertu jsme si mohli doslova vychutnat nádherný zvuk nových varhan, které rozezvučel zdejší varhaník Pavel Šmolík. Obdivovali jsme i krásné uspořádání celého nástroje. Když jsme se před lety dověděli o záměru vybudovat zcela nový nástroj, nedovedli jsme si dostatečně představit jejich umístění v poměrně stísněném prostoru hudebního kůru. Naše nadšení postupně gradovalo v průběhu dalších pořadů Břízovských slavností. V sobotu jsme si přišli se zájmem vyslechnout polední varhanní matiné s hudbou Antonína Dvořáka. Také zde jsme mohli obdivovat krásu tónů nových varhan, které mistrně předvedl varhaník pražské katedrály sv. Víta pan Přemysl Kšica. Tři duchovní zpěvy a Biblické písně Antonína Dvořáka v podání pana Jakuba Koša byly krásným poledním zastavením.

Po „kávové“ přestávce jsme přešli do refektáře svatohorského kláštera, kde se konal koncert Tria Trinity. Přiznáme se, že jsme trio ve složení cembalo (Jitka Šlechtová), zobcové flétny (Monika Devátá) a zpěv (Martina Stecherová) slyšeli poprvé a perfektní výkony všech tří umělkyní v nás zanechaly ty nejlepší dojmy. Krásná hudba byla navíc umocněna prostředím barokního svatohorského refektáře.

Přednáška P. ThLic. Ing. Stanislava Příbyla, CSsR o rozdílech mezi duchovní

a liturgickou hudbou v proměnách doby přecházela v závěru v zajímavou diskusi a díky přednášejícímu P. Příbylovi jsme si uvědomovali rozdíly mezi duchovní a liturgickou hudbou, jakož i další otázky např. kolem zpívaného evangelia, přímluv atd. V každém případě byla tato přednáška pro nás obohacujícím a velice vhodně zapadala do žánru celého festivalu.

Domnívali jsme se, že po této přednášce si dáme před večerním programem „pauzu“, ale na P. Příbyla plynule navázala přednáška pana Víta Náměstka o osobnosti P. Karla Břízy. O P. Břízovi jsme měli dobré povědomí, neboť jak jsem vzpomínal v článkách zveřejněných v předchozích vydáních Svaté Hory, měl jsem tu čest se s P. Břízou několikrát osobně setkat a hovořit s ním. V kronice našeho sboru také máme uloženu jeho skladbu k Panně Marii, kterou věnoval našemu sboru Schola Cantorum z Prostějova, když jsme tu před mnoha lety měli tu čest vystoupit. Pan Náměstek nás velice fundovaně provedl životem a tvorbou P. Karla Břízy, a tak jsme v žádném případě nelitovali, že jsme zůstali.

V podvečer jsme pak přešli do baziliky na mši svatou, kterou celebroidl P. David Horáček. Mši svatou doprovodila gregoriánský chorálem plzeňská Schola Cantorum Pilsensis. Z homilie P. Horáčka i z celé mše svaté, hudebně zarámované zmiňovaným chorálem, jsme měli nádherný zážitek.

Vyvrcholením celého festivalu Břízovských slavností pak byly Figurální nešpory s hudbou I. Kaysera, které celebroidl P. Stanislav Příbyl. Hudebně tyto nešpory doprovodilo Kolegium pro duchovní hudbu Klatovy za řízení uměleckého vedoucího Víta Aschenbrennera. Jako dlouholetí sboristé jsme chvílemi nechtěli věřit svému sluchu, že zřejmě amatérský sbor - a nevíme, do jaké míry profesionální komorní orchestr - může dosáhnout takových kvalit. Nádherná dynamika, přesné nástupy... Jednoduše řečeno - NÁDHERA! Závěrečný dlouhotrvající potlesk a další přídávky toho byly důkazem.

Chtěli bychom velice upřímně poděkovat všem, kteří se zasloužili o celý průběh festivalu, jeho dramaturgii a v neposlední řadě i o výběr umělců a přednášejících. Dá-li Pán Bůh a zdraví, jak s oblibou říkáme, tak se už teď na příští Břízovské slavnosti těšíme.

S přáním všeho dobrého všem čtenářům Svaté Hory, Alena a Václav Adamovi

Dokončení ze strany 3

Vážené čtenářky, vážení čtenáři! Věříme, že Bůh je přítomen v každém člověku. A jsou chvíle, kdy nám náš Bůh dá přímo zažít, že skrze setkání s nějakým konkrétním člověkem přichází do mého života On Sám... Buďme vnímaví na tyto chvíle a prosíme Pána Ježíše, aby nás v takových chvílích učil odhazovat své předsudky, nelásku a pochybnosti. Vyprosme si od Něj dar poznat v takových příchodech Páně šanci na změnu svého smýšlení...

Bohem požehnanou dobu příchodů Páně do Vašich životů Vám přeje

P. Jan Kuník

Před několika lety získal náš archiv asi pět alb s fotografiemi z konce 80. let a ze začátku 90. let minulého století. Nyní jsem si tyto obrázky s chutí prohlédl. Ve vzpomínkách jsem se díky nim mohla vrátit ke Korunovaci 1989, která se ještě odehrávala za tehdejšího svatohorského administrátora, kanovníka Zdeňka Adlera. Barevné i černobílé fotografie jsou velmi podobné těm, které byly pořizovány už od předcházejících korunovací a srpnových poutí od doby po požáru Svaté Hory 27. dubna 1978, který byl paradoxně začátkem obnovy svatohorského kostela. Tyto slavnosti se staly manifestacemi proti komunistickému režimu pod dohledem okresního církevního tajemníka a příslušníků Státní bezpečnosti.

V prvních letech po požáru ještě pravidelně jezdil na Svatou Horu arcibiskup František kardinál Tomášek, aby poutníky povzbudil. Když byla rekonstrukce kostela (až na malby v ambitech, které se musí vzhledem k drsným klimatickým podmínkám opravovat pořád dokola) dokončena a otec arcibiskup se s P. Zdeňkem Adlerem názorově zcela rozešel, posílal na Svatou Horu svého zástupce. Není ani na snímcích z Korunovace 4. června 1989.

Dne 5. června 1989 objednal P. Zdeněk Adler podle stávajícího sádrového modelu na nedokončeném oltáři v kapli Svatých patronů Země české, na němž byly práce přerušeny v roce 1950, sochu tehdy ještě blahoslavené Anežky Přemyslovny. Měla být provedena metodou galvanoplastiky s cizelérskou úpravou, silně postříbřená, leštěná, a hlavně s nově přikomponovanou svatozáří s ohledem na to, že se na podzim připravovalo Anežčino svatořečení.

Kanonizace Anežky České se konala 12. listopadu 1989 ve vatikánské bazilice sv. Petra. Pět dnů potom začala v Praze sametová revoluce. Při slavnostní mši k oslavě Anežčiny svatořečení v pražské katedrále 25. listopadu 1989 se arcibiskup František kardinál Tomášek postavil v zápasu za pravdu a spravedlnost i s celou naší katolickou církví na stranu národa. Byl to okamžik velkých nadějí.

Po sametové revoluci byla k 1. březnu 1990 duchovní správa Svaté Hory vrácena Kongregaci Nejsvětějšího vykupitele – redemptoristům. Rektorem kláštera a duchovním správcem Svaté Hory jmenoval arcibiskup František kardinál Tomášek P. Josefa Břicháčka, CSsR. O provoz areálu, chrámovou hudbu a květinovou výzdobu se nadále starala kongregace Milosrdných sester sv. Vincence de Paul.

Slavnostní předání Svaté Hory provincii redemptoristů se uskutečnilo 24. března 1990 a bylo první veřejnou akcí členů pražské provincie po sametové revoluci. Předání vyjednal s arcibiskupem Františkem kardinálem Tomáškem a slavnosti se

zúčastnil pražský světitel biskup P. Antonín Liška, CSsR. Dosavadní správce Zdeňk Adler, který zde působil od roku 1972, nebyl na slavnost výslovně pozván. Cítil se arcibiskupovým rozhodnutím dotčen, a proto toho dne z Příbrami odjel.

Ve zmíněných albech jsou početné, i když nepříliš kvalitní černobílé fotografie, které upomínají na slavnostní chvíli i na to, jak byl tehdy interiér kostela vybaven moderním mobiliářem.

Dne 4. června 1990 objednal P. Josef Břicháček, CSsR, zbývajících pět soch do souboru oltáře v kapli Svatých patronů Země české, které měly být zhotoveny stejnou technikou a ve stejné kvalitě jako socha sv. Anežky České. Nyní se oltář v kapli leskne v plné kráse a společně s nástrojnými malbami svatováclavského cyklu je stálou připomínkou, že svoboda není samozřejmostí.

Slavná Korunovace následovala 24. června 1990, kdy poutníci zaplnili celé svatohorské náměstí.

Dnem 15. listopadu 1995 byl kostel Nanebevzetí Panny Marie s bývalou jezuitskou rezidencí - Poutní místo Svatá Hora - prohlášen za národní kulturní památku. Je také třeba připomenout si významné II. celostátní setkání mládeže, které se na Svaté Hoře konalo v srpnu 1999.

Zub času hlodá a nešetří nikoho a nic. Kromě menších oprav se v roce 2015 podařilo provést kompletní rekonstrukci areálu, při které byl snad poprvé v dějinách udělán odborný stavebně historický průzkum Svaté Hory. I díky jeho výsledkům dostaly kostel a někdejší rezidence místo starých a barevně brutálních nátěrů nový kabát v jemných odstínech, které pro něj ve druhé polovině 17. století vybrali jezuité. Nové varhany zase výrazně vylepšily hudební doprovod bohoslužeb a interiér baziliky.

Společenská svoboda přinesla v posledních letech pokles návštěvnosti svatohorských poutí věřícími. Na tento jev je třeba se dívat i v souvislosti s našimi současnými možnostmi putovat nejen po Čechách a Moravě, ale i do ciziny. Společnost se zkrátka mění, a tak je dobře, že se na Svaté Hoře konají i necírkevní slavnosti, jako je třeba Svatohorská šalmaj, Běh hasičů do svatohorských schodů, a v posledních letech i open air koncerty klasické hudby.

Všimla jsem si, že ať se na sociálních sítích objeví sebekyčovitější fotografie Svaté Hory, získá okamžitě spoustu lajků od lidí, kteří mají toto poutní místo rádi, ať už jsou věřící nebo nevěřící. Troufám si tvrdit, že nejcennější na Svaté Hoře je to, že přese všechny změny a nálady v naší současné rozdělené společnosti je pro všechny lidi otevřena celý a každý den v roce. Takových kostelů už v Čechách moc nenajdeme. A dorazily sem i moderní technologie: možnost sledovat bohoslužby na internetu jistě nenahradí osobní přítomnost v kostele, ale pro všechny, kteří se ze zdravotních nebo jiných důvodů nemohou bohoslužeb pravidelně zúčastňovat, je to velká pomoc. Svatá Hora je dům postavený na skále a jistě odolá všem bouřím, které nepochybně přijdou.

PhDr. Věra Smolová

Vánoce na Svaté Hoře

Vyrobte si adventní věnec

sobota 30. 11. 14.00–18.00 cena 350,- Kč

Akce proběhne ve svatohorském sklepení pod vedením pí. Štěpánky Sobotkové. Materiál na výrobu je v ceně. Kapacita je omezena. Předprodej vstupenek v prodejně na Svaté Hoře (318 429 943). Občerstvení je zajištěno

Vernisáž výstavy betlémů

čtvrtek 19. 12. v 16.00

Výstava bude otevřena v Mníšecké kapli od 20. 12. 2019 do 5. 1. 2020

Předvánoční zpívání

sobota 21. 12. v 18.00

Hraje a zpívá skupina Náhodná sešlost. Vstup spodním vchodem pod klášterem. Vstupné dobrovolné

„Půlnoční“ s Rybovou mší

úterý 24. 12. v 16.00

Zpívají členové příbramských sborů

Zpívání u jesliček

25., 26., 29. 12. a 1. 1. ve 14.00

Přijďte si zazpívat koledy! Hrají svatohorští varhaníci.

Zpívání u jesliček bude zaznamenáváno pro clystané CD

Vánoční koncert Matice Svatohorské

čtvrtek 26. 12. v 17.00 v bazilice

Hraje Přemysl Kšica - varhany, zpívá Jakub Koš - baryton

Výběr z připravovaných akcí • Úplný přehled najdete v Kalendáři akcí nebo na webových stránkách Svaté Hory

www.svata-hora.cz

Adventní duchovní obnova

sobota 7. 12. od 9.00

Vede Mons. Ondřej Pávek.

Začátek v 9.00 mší sv. s duchovním slovem, zakončení v 12.00 krátkým koncertem

Přinesení betlémského světla

neděle 22. 12. v 17.00

Přípravily příbramské skautské oddíly.

Betlémské světlo bude k dispozici

až do konce kalendářního roku

Roráty - zpěvy doby adventní

7., 14., 21. a 24. 12. vždy v 6.00

Adventní rorátní zpěvy - český hudební poklad, který nemá v Evropě obdobu a díky němuž jsme si udrželi svou jazykovou tradici. Můžete je zpívat i vy! Hrají a zpívají Svatohorští literáti

Zakončení roku liturgií

úterý 31. 12. v 22.30

Chcete ukončit rok jinak než obvykle? Mše ve 22.30.

Následuje projekce a přípitek s ohňostojem na náměstí

Tříkrálový koncert

neděle 5. 1. 2020 v 18.00

Účinkuje Vepřekův smíšený sbor.

Koncert se uskuteční ve spolupráci

s Farní charitou Příbram v rámci Tříkrálové sbírky

Připravili jsme pro Vás jedinečný
Svatohorský kalendář akcí
pro rok 2020

Zamyšlení nad obdobím adventu a Vánoc

Drazí čtenáři časopisu Svatá Hora,

byl jsem osloven, abych napsal duchovní slovo. Jako duchovního průvodce bych Vám chtěl v následujících řádkách nabídnout církevního otce svatého Bernarda z Clairvaux (1090–1153), který napsal různá zamyšlení na adventní a vánoční období, a také myšlenky P. Eliase Velly (1941), který nám neustále ukazuje cestu k Bohu.

Svatému Bernardovi přes vánoční období neustále přicházelo na mysl latinské slovo *hodie* (dnes). Zamýšlel se nad tím, proč právě toto slovo. Odpověď hledal právě v Písmu svatém. V Božím slově pochopil, že i dnes se může stát, že Kristus vstoupí do našeho srdce. Kristus přichází ze srdce nebeského Otce do lůna Panny Marie. Svatý Pavel napsal: „*Když se naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna*“ (Gal 4,4). Jistě - řekl si svatý Bernard - plnost a hojnost věcí časných způsobila, že se hojně zapomínalo na ty věčné. A proto právě tehdy přišla věčnost, když více převládala časnost. Pokud to tak je, je dobré udělat důležitý krok. Nemusím se plavit přes moře nebo pronikat mraky či překračovat hory. Neukazuje se mi dlouhá cesta. Mám jenom jít do svého nitra vstříc svému Bohu, „*Blízko tebe je slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci*“ (Řím 10,8).

Svatý Bernard v adventu rozlišil dva Kristovy příchody, totiž viditelný v těle, který se uskutečnil jednou, a neviditelný v duchu, který se děje každodenně ke spáse duše každého člověka osobně (por. Pláč 4,20). Když to věděl, začal tuto zprávu učit ostatní žáky, kteří k němu přicházeli. Připomínal jim: „Kristus je ten, kdo dává tvým očím vidění a uším umožňuje slyšení; on dává jazyku hlas, patru chuť a všem údům pohyb“. Je-li On v nás, kdo nás oklame? Proto si svatý Bernard neustále poznamenával, že Boží Syn přišel na svět, aby přebýval v lidech, s lidmi a pro lidi, aby naše temnoty osvěcoval, v našich námahách nám ulehčoval a nebezpečí od nás zaháněl.

Když si svatý Bernard prošel adventním časem, napsal: „Kristus se narodil nejen před tímto naším časem, ale před veškerým časem. Narodil se v čase z těla, narodil se v těle a Slovo se stalo tělem“ a dodal: „Kde je Bůh, tam je radost, klid a štěstí“.

Proto si zkusme udělat jednu věc. Vezměme si prázdný list papíru, vlastnoručně ho podepišme a řekněme Ježíši: „Napiš na něj, cokoli chceš“. Určitě to nebude lehké, ale pro nás jako příklad je Panna Maria a její slova: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova“ (por. Lk 1,38) nebo Samu-elovo slovo: „Zde jsem, Pane, mluv, tvůj služebník poslouchá“ (por. 1 Sam 3,10). Proč je to tak důležité? Protože s Ježíšem se můžeme setkat různým

způsobem, například jako s uzdravovatelem, učitelem, přítelem nebo Pánem mého života. Nechat Ježíše, aby byl středem našeho života, je nepřetržitý zápas. I lidé, kteří se neustále odevzdávají Bohu, často zjišťují, že sice hodně pracují pro nebeského Otce, ale ne nevyhnutelně s Bohem. A v tom je velký rozdíl.

Říká se, že když upřeme oči na Ježíše, naše problémy sice hned nezmizí ani se nezmění, ale změníme se my. Bůh řekl Mojžíšovi, aby vyvedl jeho lid z Egypta do zaslíbené země. Mojžíš znal jen začátek a konec cesty. Věděl, že odchází z Egypta, a že má jít do Kanaánu. Ale o poušti nic nevěděl. Proto se zkus zamyslet nad otázkou: „Proč bych se měl soustředit na jednu věc, kterou mi Bůh nedal, a nevímat si tolika věcí, které mi dal?“

Nestačí mít jenom rozum, je potřebné i srdce. Díky tomu člověk pochopí, kým je. Kristus lidstvu projevil svou lásku skrze tři mimořádné činy, jaké by si nikdo nikdy nedokázal představit, a to skrze vtělení, vykoupení a eucharistii. Dá se takové lásce nedůvěřovat? Jestliže člověk Bohu důvěřuje, pak ho samozřejmě i poslouchá. Není jednoduché říct Bohu „ano“. Člověk dokáže říct, „ano“ jen natolik, nakolik je s Ním v důvěrném vztahu a miluje Ho. Všechno je otázka důvěry v Boží lásku. I já můžu říct Ježíši: „Pane, jsem tvůj, protože mi věříš.“ Bůh věří svému dílu, svému tvorci, věří tomu, koho stvořil. Ježíš dal otázku svým učedníkům: „I vy chcete odejít?“ Petr odpověděl: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života“ (por. Jn 6,67-69). To byla vynikající odpověď. Petr nechápal, co Ježíš říká, ale věřil Mu. Víme, proč byl schopný Mu věřit? Protože Ho miloval. Víra pochází z lásky. Když milujeme, potom uvěříme.

Toto duchovní zamyšlení zakončíme doslovem knihy od P. Eliase Velly *Ruku v ruce s Ježíšem*: „Už je načase přestat kráčet ve tmě. Je načase začít kráčet ruku v ruce s Ježíšem. Šťastnou cestu s Ježíšem!“

Buďte požehnaní!

o. Jozef+

Člověk stvořený Bohem není pouhým tělesným organismem. Ve své duši a ve svém srdci vnímá touhu po nekonečnu. Každý z nás máme vpečetěný hlad po věčnosti a dokonalosti. Nestačí nám to, co máme. A i kdybychom získali všechno, co si usmyslíme, zjišťujeme, že to ke štěstí nestačí.

Toto přesahování ducha, tento hlad duše, toto transcendentno máme v sobě jako volání Boha, abychom ho hledali, nacházeli, vytvářeli s Ním vztah lásky a skrze Něj také dozrávali do dokonalé lásky k Němu i k lidem.

Nicméně zvláště v dnešní době, kdy se vyrojilo bezpočet návodů na život, na štěstí, na dokonalost, je člověk lákán ve své touze po štěstí na různé cesty, které se zdají plné světla, plné příslibu šťastné budoucnosti.

Navíc tyto „rady pro život“ jsou zahaleny aurov tajemna a „duchovní romantiky“, jisté „hloubky nepoznaného“ a jsou velmi lákavým způsobem prezentovány jako ty pravé a účinné.

Nesmíme také zapomenout, že sklon k okultismu u lidí dneška může vyvěrat z povědomí nadhodnocené svobody. Hesla typu „mohu cokoli“, „každý máme svou cestu, kterou si tvoříme své štěstí“ apod. napomáhají k odmítnutí toho, co nabízí Bůh skrze církve, skrze živou tradici zkušeností s cestou života, kterou ukázal Ježíš, Boží Syn. Zajisté, církve také udělala řadu chyb. Nejen, že nereagovala na masivní nástup okultismu a ezoteriky, ale také nenabídla lidem toužícím a hledajícím srozumitelnou cestu ke skutečnému štěstí, kterým je sám Bůh.

Společným jmenovatelem okultní a ezoterické nabídky je lákavě nabídnout lidem to, co v nich moderní svět neustále oživuje, co se podvědomě skrývá v každém z nás. Jsou to skutečnosti jako životní štěstí, úspěch, zdraví a osobní pohoda, „zvládnutí osudu“, svoboda, nezávislost, pocit své hodnoty a mnoho jiných odstínů tužeb, které si v sobě podvědomě nosíme.

Také si musíme uvědomit, že „klasický blahobyt“ už není cílem. V módě je hloubka zážitku, „cítění na vlastní kůži“, prožívání událostí, vytváření zdánlivé sounáležitosti na základě sdílení sebe, vnímání sebe, propagace sebe až do vnímání nedostatku a prázdnoty, která se ze zaměření na sebe prohlubuje. Pak není tak náročné zachytit takového člověka něčím, co by mu zprostředkovalo něco „úchvatného“ na úrovni ducha, kterého člověk opomíjel. A tak se mnozí lidé nechají zlákat „duchovním dobrodružstvím“ ezoterických nauk

a okultních praktik New Age, různých synkretických pokusů stmelit východní náboženství a filozofie s pohodlností konzumní zhýčkanosti, toužící za každou cenu po „neopakovatelném zážitku“.

Lidé však nemusí vyhledávat praktiky okultismu jenom z důvodu touhy něco zakoušet. Někteří jsou vedeni do temných vod magie strachem z budoucnosti, případně strachem z některých přítomných jevů. Jiní ve své touze po zdraví, kdy se jim zdá, že selhala klasická medicína nebo přístup lékařů, hledají různé alternativy léčení v praktikách, které se tváří jako pomoc k dosažení zdraví.

K těmto medicínským praktikám patří bioterapeutika, bioenergetika, využívání tzv. magnetismu; dále psychotronika, biotronika, geopatogenologie, paradiagnostika. Z běžně využívaných alternativních metod, které mají okultní pozadí, patří také homeopatie, akupunktura, akupresura, holotropní dýchání, aromaterapie, coloroterapie, vegetariánství spojené s jógou a východními náboženstvími nebo filozofiemi. Samozřejmě i drogy spadají do této oblasti. Drogy se často používají v šamanismu.

Jiné lidi žene do spárů okultismu touha znát tajemství člověka, touha něco změnit v jejich „osudu“, případně „osudu“ jim drahých blízkých.

Je však i taková sorta lidí, kteří hledají v okultismu cesty k posílení své moci nad jinými, chtějí druhé ovládat a přizpůsobovat chování lidí svým cílům ať už vztahovým nebo finančním. Tady se pak můžeme setkat s tzv. bílou nebo černou magií, věštěním, paragnostikou (předvídaním budoucnosti), spiritismem (vyvoláváním duchů), zaříkáváním, astrologií apod. „Techniky“, které se u těchto praktik používají, jsou obecně známé i z televize a médií - užívání zvěrokruhu, kondiciogramů, amuletů, talismanů, víra v energetismus kamenů a jiných předmětů atd.

Jiní lidé jsou fascinováni tajemnem, záhadnými neprobádanými záležitostmi lidského ducha, paranormálními jevy a vším, co vy-

kazuje známky nadpřirozena. Do této oblasti patří různé techniky autosugesce, autohypnózy, hypnózy; dále autogenní trénink, relaxační a autorelaxační techniky, transcendentální medicína, Silvova metoda, reiki, některé kurzy úspěšnosti. Nicméně to bohatství duchovních nauk a technik okultního charakteru je tolik, že není v našich silách všechny vyjmenovat.

Dalším podhoubím okultismu a ezoteriky jsou různé spirituality, duchovní názory a praktiky, které vycházejí z jógy a zenu, z víry v reinkarnaci, z víry v mimozemské civilizace, celé hnutí New Age.

Nesmíme také zapomenout na to, co je v dnešní době snad nejvíce rozšířené, co ale také přímo souvisí s okultismem a ezoterikou. Je to okultní hudba, okultní literatura a filmy a všechny druhy umění, které vychází z praktik New Age, nebo je propagují.

Namátkou můžeme připomenout, že s okultismem nejsou spojeny jenom klasické satanistické skupiny (např. švédská skupina Ghost, česká blackmetalová kapela Root, Belphegor - rakouská blackened death metalová kapela a jiné), ale i některé celebrity popu nebo jiných žánrů. Některé písně jsou přímo koncipovány s podprahovými vzkazy obsahujícími rouhavé texty proti Bohu a některé přímo oslavují satana a zvrácený způsob života a myšlení. Uvedme jen některé: Bob Dylan, Lady Gaga, Led Zeppelin, skupina Kabát (např. píseň Go Satane go), skupina Tři sestry (přímo na turné urážela Ježíše Krista), Rolling Stones, David Bowie, Rihanna, Eminem, Katy Perry, Madonna, a mnoho jiných, o kterých bychom si to možná ani nemysleli, jsou důkazem toho, že ke svému úspěchu užívají propojení s temným světem okultismu, ve kterém je ďábel jako doma. Hudbou, stylem života, slovy, gesty, tím vším se v hudebním, filmovém a jiném uměleckém průmyslu mnozí snaží propagovat svět zlého ducha. Je to ale „něco za něco“. „Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svou duši?“ (Mk 8,36) To je jeden z mnoha povzdechů Ježíše Krista na adresu těch, kteří si zvolili slávu tohoto světa za svého boha.

Samozřejmě úplným dnem a přímo propastí lidského ducha jsou praktiky satanismu ve všech jeho podobách.

Proč jsou praktiky okultismu a učení esoteriky zvláště pro křesťana nepřijatelné a hříšné? Ve světě okultismu člověk musí dát životní důvěru někomu jinému než Bohu. To je nejzákladnější problém provozování nebo užívání okultních praktik. Aby okultní věci „fungovaly“, člověk jim musí věřit, důvěřovat těm, kteří provozují tyto praktiky a spoléhat se na „tajemný svět“ a toho, kdo tam má svou moc. Jenomže v tom světě okultního zaměření Bůh není.

Výše uvedené praktiky okultismu a ezoteriky se velmi lehce mohou stát otevřeným oknem duše, kterým vchází ten Zlý a pak rychle devastuje život člověka. Každý, kdo se věnuje záležitostem s okultním pozadím, se vzdaluje od Boha a riskuje věčnou záhubu své duše.

Nedá se spoléhat na Ježíše Krista a zároveň se dožadovat poznání na základě věštění, horoskopů, spiritismu, tzv. léčení skrze některé „účinné“ preparáty, aniž by člověk věděl, co se za pozadím toho všeho skrývá. Někteří lidé říkají, že věří v Ježíše Krista a zároveň uznávají převtělování. Ježíše tak berou jenom jako nějaký další „zdroj energie“ pro svůj život, aby se mohli lépe spojit s energií vesmírnou. A je mnoho a mnoho popletených názorů, které mohou být snůškou snahy vybrat si z každého náboženství jenom to, co člověku vyhovuje.

Ježíš jasně řekl svým učedníkům: „Kdo není se mnou, je proti mně. Kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje.“ (Mt 12,30) A jinde: „Nemůžete sloužit dvěma pánům... Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“ (Mt 6,24) Nejde jenom o mamon - tedy majetek. Jde o cokoli a kohokoli, čemu nebo komu bychom dávali stejné místo jako Bohu a dali mu místo Boha svou existenční důvěru.

Proti světu okultních praktik, proti světu temnoty, nenávisti, beznaděje, egoismu, vládě peněz, domnělé moci, stojí svět silnější. Svět světla, naděje, Boží lásky a moci, která září z kříže Ježíše Krista a jeho zmrtvýchvstání.

Důležité je, abychom v životních situacích, kterým nerozumíme, které jsou bolestné, a v kterých nenacházíme odpovědi pro náš život, hledali světlo u našeho Pána, který nás miluje až k smrti na kříži. Hledejme správný směr u našeho Pána i v čase zdraví, úspěchu a tehdy, kdy se nám daří. A možná právě tehdy. Protože on uchrání naše srdce před pýchou, arogancí, pohrdáním druhými, před hrabivostí, nenasytností a marností tohoto světa.

Naším úkolem je kromě jiného jasně se vymezit vůči tomuto světu temnoty, a zároveň žít v takové oddanosti Bohu, abychom mohli nabídnout těm, kteří upřímně hledají hloubku života, pravý život, který je v Bohu samotném.

Na závěr se můžeme společně pomodlit účinnou modlitbu proti úkladům zlého ducha, modlitbu sv. Jana Pavla II. k sv. archandělovi Michaelovi:

P. Josef Michalčík, CSsR

Velebný kníže andělských kúrů,
statečný obránce Nejvyššího Boha,
vroucný milovníku Boží slávy,
postrachu vzbouřených andělů
a radosti andělů spravedlivých,
v touze patřit mezi tvé ctitele
se ti odevzdávám a zasvěcuji.
Odevzdávám pod tvou bdělou ochranu
svou rodinu, přátele a všechno, co mám.
Jsem jen ubohý hříšník
a neméně ubohá je moje oběť,
ale ty nepohrdáš city mého srdce.
Pamatuj, že ode dneška
jsem pod tvou zvláštní ochranou,
a proto tě prosím,
neopouštěj mě po celý můj život.
Vypros mi u Pána odpuštění
mých četných a těžkých hříchů,
milost milovat celým srdcem mého Boha,
drahého Spasitele Ježíše Krista,
nejliblejší Pannu Marii a všechny lidi,
mé bratry a sestry, milované Bohem Otcem
a vykoupené Synem Božím.
Vyprošuj mi veškerou pomoc
potřebnou k získání slávy nebeské koruny.
Chraň mě vždycky před nepřáteli mé duše,
především v posledním okamžiku mého života.
Přispěj mi na pomoc, slavný archanděli,
buď se mnou v mých duchovních bojích,
vzdal ode mě pekelné čelisti pyšného anděla,
kterého jsi přemohl a pokořil,
když byl boj na nebi.
Uveď mě před trůn nejvyššího Boha,
ať spolu s tebou, svatý Michaeli archanděli,
a se všemi ostatními anděly,
zvěstují čest, slávu a chválu toho,
který žije a kraluje na věky věků. Amen.

*Monte Sant'Angelo, Itálie 24. kořtna 1987
(převzato z knihy Modlitby Jana Pavla II.)*

Okénko Matice Svatohorské

Vážení přátelé,

čas neúprosně běží a je tady opět slavnost Krista Krále, při které jsme loni požehnali velké svatohorské varhany. Jak si první rok služby v bazilice užily? Byl to rok plný práce.

Každý se s nimi chtěl potěšit, prohlédnout si je a zaposlouchat se do nepřeberné škály jejich rejstříků. Všichni varhaníci si je chtějí sami osahat a zahrát si. Proto musí ředitel kůru Pavel Šmolík zvládat ještě manažerskou práci a korigovat zkoušení v bazilice tak, aby nedocházelo k narušování obvyklého programu. Na nový nástroj si musí zvyknout i svatohorští varhaníci, proto i ti cvičí v bazilice častěji, než bylo běžné. Díky tomu se v bazilice hraje vlastně pořád.

Prvním větším předvedením nástroje bylo již tradiční Zpívání u jeslíček. O jeho organizaci a hladký průběh se již několik let stará Jana Hovorková. Kromě profesora Jaroslava Tůmy jsme si mohli vychutnat hru P. Christiana Pšeničky a Pavla Šmolíka. Varhany zpěvem podporovala vždy i bazilika plná návštěvníků.

Velkým lákadlem jsou v letní sezoně Varhanní půlhodinky. O těch se zmiňuje na jiném místě časopisu pan Pavel Šmolík. Chtěla bych je představit ze svého pohledu. Pan prof. Jaroslav Tůma s Pavlem Šmolíkem oslovili své přátele, špičkové varhaníky, kteří byli ochotni udělat koncert za minimální honorář. Vlastně pouze za náklady na cestu. Běžně se honoráře pohybují pro takto kvalitní varhaníky v desítkách tisíc korun. Všichni zahraniční interpreti se na několik dní stali hosty manželů Tůmových. S Pavlem Šmolíkem se střídali v zabezpečení zkoušek varhaníků v bazilice. Ty se z provozních důvodů mohly uskutečnit až ve večerních hodinách. Nedělní odpolední koncert už byla jenom třešnička na dortu. A vždy moc pěkná a vyvedená.

Vrcholem byla noční nahrávání skladeb Johanna Sebastian Bacha. DvojCD krásné varhanní hudby interpretované prof. Jaroslavem Tůmou je k dostání ve svatohorské prodejně - viz anonce v tomto čísle časopisu.

U veškerého dění byl nenápadně přítomen i tvůrce nástroje pan Vladimír Šlajch. Ten vždy pozorně naslouchal jak nástroji, tak připomínkám varhaníků. Společně sledují chování nástroje v proměnlivých teplotních podmínkách.

Všem, o kom je zde zmínka, bych chtěla velmi poděkovat a složit poklonu za nezištnou a obětavou práci. Krásný a povznášející zážitek z varhanní hudby je možný pouze díky jejich vynaložené práci a úsilí.

Věra Langová, předsedkyně Matice Svatohorské

Poutní cesta

z Březnice na Svatou Horu

(dokončení)

Poslední obraz „Pod Modřovicemi“ se nazývá „Zatčení Krista v zahradě Getsemanské“.

Téma, které jsem zvolil, je méně známé a představuje scénu, kdy strážce zatýkají Krista, aby jej předvedly před Piláta, který má rozhodnout o trestu za jeho činy. Zde jeden z římských vojáků ukazuje na Krista a říká: „Ty půjdeš s námi.“

Jak příznačné pro všechny časy!

Svatá Anežka Česká (1211–1282)

Svatá Anežka Česká se narodila roku 1211 jako dcera českého krále Přemysla Otakara I. a Konstancie Uherské. Měla se stát součástí přemyslovské sňatkové politiky, zasnoubena byla nejprve s princem Konrádem z rodu slezských Piastovců, poté s Jindřichem VII. z rodu Šaufů, synem císaře Fridricha II. a poté s anglickým králem Jindřichem III. Plantagenetem. Poté, co Jindřich zasnoubení zrušil, projevil o Anežčinu ruku zájem sám císař Fridrich II. Štaufský.

V tu dobu se však Anežka již rozhodla pro řeholní život, podporována bratrem, českým králem Václavem I. Společně založili v Praze mužský špitální a rytířský řád křižovníků s červenou

hvězdou – jediný řád založený v českých zemích. Anežka se neúspěšně pokusila založit i vlastní ženský řád, založený na řeholi svatého Františka. Koresponduje se svatou Klárou, která je blízkou spolupracovnicí svatého Františka z Assisi. Tato korespondence se nám zachovala v archivech.

Anežka působila nejen na poli náboženském, ale i kulturním, politickém a společenském. Podílela se na urovnání sporů mezi králem Václavem I. a jeho ambiciózním synem a následníkem Přemyslem Otakarem II. Anežka rovněž vyvíjela činnost charitativní a nemocniční. Zemřela v Praze ve věku

tehdy úctyhodných 71 let a hned poté se začaly tradovat o této významné osobnosti legendy. O její kanonizaci intenzivně usilovala Eliška Přemyslovna, Anežčin kult se rozvíjel i později. Jako na českou patronku na ni ostatně pamatoval i jezuita Bohuslav Balbín.

Z podnětu pražského arcibiskupa kardinála Bedřicha Schwarzenberga byla Anežka blahořečena roku 1874 papežem Piem IX. Za svatou byla Anežka Česká prohlášena 12. listopadu 1989 a její kanonizace se u nás všeobecně považuje za předzvěst pádu komunistického režimu.

Svatou Anežku nám dnes připomíná především Anežský klášter, nyní sídlo Národní galerie. Přestože je svatá Anežka Česká jako světice takto mladá, existují již kostely jí zasvěcené. Nejznámějším je funkcionalistický kostel v Praze na Spořilově, ale její jméno nese třeba kostel v Českých Velenicích. Svatá Anežka stojí také po boku svatého Václava na Václavském náměstí. V katedrále svatého Víta byl teprve nedávno umístěn její portrét v nadživotní velikosti. Právě toto dílo ostatně posloužilo mistru Lubomíru Peškovi jako inspirační zdroj pro zobrazení na kapličce Svatohorské poutní cesty.

Mezi původními portréty na kapličkách

bychom svatou Anežku Českou asi těžko hledali. Její význam pro naši zemi je však nezpochybnitelný, takže si dnes své místo v této galerii určitě zaslouží.

Zdroj: Poutní cesta z Březnice na Svatou Horu

Vydal Nadační fond pro Březnici za finanční podpory obce Chrást jako druhé rozšířené vydání 2017 Ing. František Slaník, MUDr. Jiří Beran, Lubomír Pešek, JUDr. Václav Bílý, Miroslav Žák

O putování aneb Cesta nejen na Svatou Horu

Pouť na Svatou Horu

Ambity na Svaté Hoře mají dvanáct kaplí, nepočítáme-li třináctou Dušičkovou. Číslo dvanáct nás bude provázet v průběhu celého našeho putování... dvanáct kaplí, dvanáct tras, dvanáct zastavení, dvanáct měsíců v roce...

Dnes se vydáme na trasu první. Nejedná se o trasu číslo jedna. Pojmenování a označení jednotlivých tras se budeme věnovat někdy příště, až v jejich vzájemném srovnání budou patrné jejich zákonitosti a souvislosti. Jedná se o první trasu, kterou uveřejňujeme. Trasu, která vede z jihu. Trasu s klíčem, která by jednou mohla začít ještě mnohem dál. Trasu, která povede přes Březnici, přes úplný prvopočátek naší pouti, odkud se jezuité prvně vydali s procesím na Svatou Horu jako výraz díků za skončení třicetileté války.

Začneme kousek od hranic s Rakouskem v Českém Krumlově. Tam v poslední době vedou kroky mnoha tisíců turistů, kteří vystoupí na parkovišti pod hradem, proběhnou a nafotí město, koupí suvenýr, nasednou do autobusu a jedou dál. Dle světových průvodců na návštěvu prý stačí tři a půl hodiny.

Naše putování však bude vypadat jinak. Přijeli jsme, abychom se vydali na pouť na Svatou Horu. Máme před sebou bezmála 200 km, 12 dní, 12 zastavení. Nečeká na nás žádný autobus, žádný pevný časový bod srazu se skupinou. Jsme zde, abychom byli několik dnů jen tady a teď. Abychom splynuli s krajinou, s prostorem, s časem, s vírou, sami se sebou.

Putování není jednoduchá záležitost. Je to svým způsobem očistná katarze. Je třeba počítat s tím, že cestou nás potkají problémy. To platí i pro přípravu a vytyčování cest. Vše trvá déle, než jsme si představovali, nedostává se času, sil. O to silněji však člověka zasáhne, když v náhodných a nečekaných setkáních myšlenka silně rezonuje, když střípek po střípku do sebe skládačka zapadá, až vám to leckdy vyrazí dech. Ne, na cestě se nic neděje náhodou. Cestu je třeba přijmout a naučit se v ní číst.

První zastavení je tedy Český Krumlov. Město, které má mnoho co nabídnout, jen občas, nebo spíš vlastně stále, turisty „praská ve švech“. Chcete-li se na chvíli oprostít od jejich davů, vydejte se z centra do Trojklášteří. Komplex tří klášterů – minoritů, klarisek a kláštera bekyň, prošel velkou rekonstrukcí a byl zpřístupněn teprve v roce 2015. Nespěchejte, najděte si nějaké zákoutí v jejich zahradách. Zapomeňte na shon, který jste před pár hodinami někde opustili. Teď už jste za zrcadlem. A až budete mít chuť vydat se na cestu, přišel ten správný čas. Už budete vědět, zda půjdete na sever přes klášter Zlatá Koruna a vrchol hory Kleť či zda se vydáte na západ přes Chvalšiny s jejich pozdně gotickým kostelem svaté Máří Magdalény a křížovou cestou. Než však Český Krumlov opustíte, rozhodně vystoupejte místní poutní cestou na

Křížovou Horu s osmibokou kaplí Panny Marie Bolestné a zapalte svíčku za šťastnou cestu.

My jsme zvolili delší a náročnější trasu přes cisterciácký klášter Zlatou Korunu, pravěké sídliště, zříceninu hradu Dívčí Kámen a horu Kleť. Zastavení číslo dvě je tedy nutně klášter Zlatá Koruna (16 km).

Půjdete-li přes Zlatou Korunu, čeká vás následně převýšení více než 500 m na vrchol Kleti. Jsme poutníci. I sama cesta a námaha s ní spojená je pro nás cíl. Jednosedačková hrkající lanovka ale není žádný poutnický podvod. Můžete s ní však počítat pouze v turistické sezóně, a i tak jen některé dny v týdnu a v pevně stanoveném čase jízdního řádu.

Na vrcholu Kleti stojí jedna z prvních kamenných rozhleden u nás. Nechal ji v roce 1825 postavit kníže Schwarzenberg. V době turistické sezóny se zde můžete najíst a doplnit zásoby tekutin. Nepodceňujte to, delší dobu žádná další možnost nebude. Mimo turistickou sezónu je třeba se vybavit ještě ve Zlaté Koruně.

Okolo vrcholu Kleti vede naučná stezka, která vás seznámí s četnými dochovanými menhiry. Kleť byla významné duchovní místo již v dávné minulosti. Sestup dolů se proplétá hustými lesy, které jen krátce přerušují skvostné pastviny. Na jejich konci vás čeká zastavení číslo tři (22 km). Jde o zříceninu středověkého hradu, ale zejména o torzo gotického chrámu sv. Ondřeje, který měl být součástí kláštera pavlánů založeného zde v patnáctém století, avšak nedostavěného a zaniklého již ve století šestnáctém. Kdo prošel Svatojakubskou cestu, nemůže nevzpomenout na kouzlo a atmosféru ve troskách Kláštera svatého Antonína. Po tolika věcech toužíme a přitom je máme často na dosah ruky.

Vaše čtvrté zastavení bude renesanční město Prachatice s jeho Klášterem Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Vydáte se tedy směr Ktiš a Chroboly a křížová cesta od kaple svatého Filipa pod vrcholem Libín vás následně dovede až k hranici města (25 km). I na tomto úseku počítejte s obtížným terénem, se značným převýšením a velmi omezenými možnostmi na doplnění zásob.

Máte za sebou dva náročné dny. Navíc městu Prachatice je třeba věnovat více času. Čeká vás tedy poněkud odpočinkový úsek, na jehož konci bude páté za-

POUŤ NA
SVATOU HORU

stavení ve Vlachově Březí (15 km). Cesta povede přes Husinec, rodiště mistra Jana Husa. Jemu věnované muzeum se sice nenachází přímo na stezce, ale jistě stojí za to ho navštívit. Kromě toho je zde několik restaurací a obchůdků, kde se můžete občerstvit a vybavit na následující cestu do Chlumany, vesnice vzdálené jen pár kilometrů od Vlachova Březí.

Čeká vás opět příjemná cesta mezi lesy a loukami, čas od času houštím, která nakonec sestoupí k volnočasovému areálu u Chlumanského rybníka, přímo stvořenému ke krátkému oddechu nebo obědu. Na vesnici je znát mnoho oprav a rekonstrukcí, které se uskutečnily díky dotaci z Evropské unie, konekconců podobně jako v mnoha vesnicích v okolním Pošumaví. U obecního úřadu se nachází hospůdka a samoobsluha s omezenou otevírací dobou, přes ulici naleznete vzorovou zahradu, kde si sice asi žádnou sazenici nekoupíte, ale můžete se alespoň pokochat důmyslným a nádherným řešením zahradní architektury. Chlumany jsou vskutku sympatická vesnice. Poslední úsek vás již zavede cyklostezkou do Vlachova Březí, kde stojí za to navštívit nádvoří tamějšího zámku a pivovaru. Městečko též skýtá vícero možností k občerstvení a přespání.

Trasa do šestého zastavení, kterým je Volyně, je dlouhá 17 km. Křížová cesta barokních kapliček a kaple svatého Ducha vás vyvedou z Vlachova Březí. Za zmínku stojí také blízka, kdysi krásná budova pivovaru, která v současnosti značně chátrá, ale stále si udržuje odlesk bývalého kouzla. Nakrátko je třeba kráčet po okresní silnici, kde sice doprava není příliš hustá, ale cesta se kroutí a je poměrně úzká. Takto byste mohli dojít až do Zálezel, ale můžete se na část trasy ze silnice odklonit a putovat po lesních, méně upravených cestách - o to ale klidnějších a krásnějších. Zničením se v keřích objeví veliké kamenné kříže - asi i tudy kdysi vedla křížová cesta. Sice si takto k trase přidáte jeden kopec navíc, ale věříme, že za vyhnutí se dopravnímu ruchu a za krásné vyhlídky to stojí.

Obec Zálezly hrdě reprezentuje své jméno, nečekejte tedy, že zde nakoupíte nebo načepujete vodu. Nachází se zde jediné pohostinství, které ovšem otevírá až v pět hodin odpoledne. Po opuštění silničky pokračujete do Malenic, najednou až křiklavě živé obce. Je zde turistické centrum na faře, obchod, pošta, hospoda, penzion, vlaková a autobusová zastávka... Vše na co si vzpomenete, vesnice je to velmi milá, v krásném prostředí okolních kopců a proté-

kající Volyňky. Pokračujete ale dál nahoru a dolů po turistické stezce směrem do Nišovic. Trasa je to opět nádherná, skýtající nejedno panorama, avšak nepatří mezi nejsnazší. Z Nišovic už pokračujete jen asi 2 km podél Volyňky do cílové Volyně.

Ačkoli se nám příliš nechce, opouštíme Volyni. Městečko s krásnou radnicí se sgrafity, městečko, ze kterého na poutníka dýchne bohatý kulturní, sportovní a intelektuální meziválečný život. Podobně působí i jiná menší města rozetá v české krajině. Dlouhé roky nebyly k té kráse a potenciálu příznivé, o to víc těší, jak se jednotlivá města z šedi a úpadku zase probouzejí. Kéž by i naše, respektive vaše putování alespoň trochu pomáhalo a vzájemně umocňovalo kulturní rozvoj a prosperitu obcí na trase. Může vám toto přání připadat bláhové, ale historicky na všech místech, kudy vedly poutní trasy, k rozkvětu docházelo. A nemusíme hledět jen do historie. Totéž se právě teď děje ve Španělsku kolem obnovených Svatojakubských cest.

Další trasa, zejména absolvujete-li ji v letních měsících, bude velmi příjemná. Z velké části povede v těsné blízkosti řeky Volyňky. Cesta vás nezavede jen k meandrující řece s romantickými zákoutími, ale budete putovat místy, která byla osídlena již v dávné minulosti. V oblasti Němčtic a Strunkovic, okolo kterých procházíte, se dle archeologických nálezů nacházely ještě v dobách daleko před začátkem našeho letopočtu rozlehlá a významná sídliště. Již tehdy těžila a vzkvétala z toho důvodu, že tudy procházela jedna z nejvýznamnějších pravěkých komunikací, tzv. Zlatá stezka. Ta spojovala oblasti Čech s Bavorskem a dále podél Dunaje a Innu, Saony a Rhony až se vzdálenou oblastí jihu Francie, tam, kde leží současná Marseille.

*A pro ty z vás, kteří by náš projekt rádi finančně podpořili, uvádíme i náš bankovní účet: 2401482361/2010.
Jitka Lipovská, Pouť na Svatou Horu*

Dokončení putování najdete v dalším čísle časopisu Svatá Hora

*Jitka Lipovská, Eva Šikolová, Tereza Lipovská,
Pouť na Svatou Horu*

Zprávy ze Svaté Hory

- ❑ Ve čtvrtek 4. července **natáčela televize NOE** s P. Davidem Horáčkem a Martinou Jechortovou pozvánku, jejímž prostřednictvím bude ve svém vysílání opakovaně zvát návštěvníky na Svatou Horu.
- ❑ Ve středu 10. července **natáčel na Svaté Hoře štáb z německého Freistatu** dokumentární film nazvaný „Jednou v životě na Svatou Horu“. Pojednává o historii poutí z Bavorska do Čech. Poutníci putující na Svatou Horu i v dnešní době často využívají poutnickou cestu Via nova.
- ❑ **Pěší pouť** na Svatou Horu uskutečnilo ve čtvrtek 18. července šestnáct rodin s vlastním knězem.
- ❑ 2. srpna se konala **Pout' bez bariér – Pout' nemocných**. Mši svatou s pomazáním nemocných sloužil v 10 hodin P. Jan Balík, biskupský vikář pro diakonii.
- ❑ Ve čtvrtek 1. srpna na svátek sv. Alfonse Maria de Liguori svatohorští redemptoristé při mši svaté v 17 hodin obnovili své **reholní sliby**.
- ❑ Na svátek Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna při mši svaté v 17:00 hodin složili své **první reholní sliby** tři nové členové řádu P. Jan Kuník, Pavel Hudoušek a Lukáš Michalovič.
- ❑ Letošní **vigilii Nanebevzetí Panny Marie** sloužil v sobotu 17. srpna v 19:30 P.

Jan Kuník. **Nedělní poutní bohoslužbu** v 9 hodin celebroul P. Stanislav Příbyl, CSsR.

- ❑ V pondělí 14. října 2019 v 17 hodin se uskutečnila **mše svatá za P. Karla Brízu, CSsR**, hudebního skladatele a svatohorského varhaníka, při níž zazněla v podání Svatohorského chrámového sboru Brízova Pohřební rezponzoria a další jeho skladby.
- ❑ V pátek 18. a sobotu 19. října 2019 se na Svaté Hoře uskutečnil **první ročník Brízovských slavností**, předznamenány již zádušní mší za P. K. Brízu v pondělí 14. října. V průběhu dvou dnů zněla při bohoslužbách liturgická hudba, konaly se koncerty duchovní hudby i tematické přednášky. Slavnosti byly v sobotu v 18 hodin zakončeny figurálními nešporami, kterým předsedal P. ThLic. Ing. Stanislav Příbyl, Th.D., CSsR a jejich hudební složku předneslo pod vedením Víta Aschenbrennera Kolegium pro Duchovní hudbu Klatovy, Consortium musicum a Schola Cantorum Pilsensis. Více na jiném místě časopisu.
- ❑ V sobotu 19. října 2019 odpoledne se ve svatohorské bazilice v rámci Brízovských slavností uskutečnila duchovní část **přehlídky pěveckých sborů** v rámci XVI. ročníku Festivalu pěveckých sborů Příbram, organizovaného členy Sboru Mistra Jakoubka ze Stříbra. Vystoupilo celkem pět souborů.
- ❑ V období od července do září navštívili Svatou Horu **poutníci** z těchto míst naší vlasti: Blovice, Švihov, Jindřichov u Hranic, Praha, Lubotín, Domažlice.
- ❑ **Ze zahraničí** přijeli poutníci z Polska –3x, USA, Německa – 4x, Španělska, Slovenska, Rakouska, Chorvatska a Maďarska.

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2020

Termín	Název kurzu	Exercitátor / vede	Cena
2. 3.–6. 3.	Exercicie „Odpovídám na Boží dar?“ (Ovoce Ducha svatého)	P. Jan Kuník, CSsR	2080 Kč
12. 3.–15. 3.	Exercicie „Žijeme pro vzkříšení“	P. Josef Čunek, SJ	1650 Kč
19. 3.–22. 3.	Exercicie pro zdravotníky a ty, kteří pečují o druhé „Unést bolest a nemohoucnost druhých“	Mons. Aleš Opatrný	1650 Kč
26. 3.–29. 3.	Postní exercicie	P. Ondřej Salvet	1650 Kč
23. 4.–26. 4.	Exercicie pro rozvedené i znovu sezdané „Rozvedení, jejich rodiče i děti a přátelé“	Mons. Aleš Opatrný	1650 Kč
30. 4.–3. 5.	Exercicie	P. Karel Satoria	1650 Kč
6. 5.–10. 5.	Exercicie „Život z Ducha Božího“	Mons. Aleš Opatrný	2200 Kč
11. 5.–15. 5.	Exercicie „Ars celebrandi, o eucharistii“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	2080 Kč
18. 5.–22. 5.	Exercicie „Život v usmíření s Bohem“	P. Josef Michalčík, CSsR	2080 Kč
1. 6.–5. 6.	Exercicie „Věříme v Boží prozřetelnost?“	P. Jan Kuník, CSsR	2080 Kč
18. 6.–21. 6.	Ikonomisecký kurz, info: DamianM@seznam.cz	Martin Damian	-
22. 6.–26. 6.	Exercicie „Smíření se sebou samým“	P. Josef Michalčík, CSsR	2080 Kč
29. 6.–3. 7.	Exercicie „Smysl pro modlitbu v životě křesťana“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	2080 Kč
3. 8.–7. 8.	Exercicie „Umění rozlišování duchů“	Václav Čáp	2080 Kč
10. 8.–14. 8.	Exercicie pro všechny „Modlitba v životě křesťana“	Mons. Josef Žák	2080 Kč
23. 8.–29. 8.	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	3180 Kč
14. 9.–18. 9.	Exercicie „Poutník na zemi“ – svátosti na cestě životem	P. Petr Beneš, CSsR	2080 Kč
21. 9.–25. 9.	Exercicie „Identita i důstojnost muže a ženy podle Evangelia“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	2080 Kč
1. 10.–4. 10.	Exercicie pro seniory „Stáří jako oloupení nebo osvobodování?“	Mons. Aleš Opatrný	1650 Kč
19. 10.–23. 10.	Exercicie „Křesťanská láska a odpuštění“	P. Josef Michalčík, CSsR	2080 Kč
8. 11.–14. 11.	Exercicie pro kněze „Síla k životu kněze ze svátostné služby“	Mons. Aleš Opatrný	3180 Kč
15. 11.–21. 11.	Exercicie pro kněze V duchu spirituality Hnutí fokoláre	Mons. František Radkovský	3180 Kč
3. 12.–6. 12.	Exercicie „Blížkost Boha v Písni písní“	Václav Čáp	1650 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

- 14. 12. Ranní **rorátní mše** sv. v 6.00 (Svatohorští literáti). Mše sv. v 7.00 se nekoná. Mše sv. v 9.00 a 17.00 (s nedělní platností).
- 19. 12. **Vernisáž** výstavy betlémů v 16.00. Výstava bude otevřena v Mnišce kapli od 20. 12. do 5. 1. o svátcích 10.00–16.00, v další dny viz plakát.
- 21. 12. Ranní **rorátní mše** sv. v 6.00. Mše sv. v 7.00 se nekoná. Další mše sv. v 9.00 a 17.00. **Předvánoční koncert** ve sklepení od 18.00
- 22. 12. **4. neděle adventní**. Přinesení **betlémského světla** v 17.00 s programem příbr. skaut. oddílů. Světlo bude k dispozici v bazilice do konce kalend. roku.
- 24. 12. **Štědrý den**. Mše sv. pouze v 6.00 (rorátní mše), 9.00 a v 16.00 „**půlnoční**“ mše sv. s Rybovou mší.
- 25. 12. **Boží Hod vánoční**, zasvěcený svátek. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30, po odpolední mši sv. zpívané nešpory. Hudba při mši v 9.00: F. X. Brixi: Misa in D. „**Zpívání u jesliček**“ ve 14.00 v bazilice.
- 26. 12. **Sv. Štěpána**. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. „**Zpívání u jesliček**“ ve 14.00. Vánoční koncert Matice Svatohorské v 17.00. (J. Koš, P. Kšica).
- 27. 12. **Sv. Jana**, apoštola a evangelista. **Žehnaní doneseného vína** při všech mších sv.
- 29. 12. **Svaté Rodiny**. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. „**Zpívání u jesliček**“ za doprovodu varhan ve 14.00 v bazilice. Zpěvníky budou k dispozici.
- 31. 12. **Sv. Silvestra**. Mše sv. na závěr občanského roku ve 22.30. Poté prezentace uplynulého roku, přítpek a ohňostroji. Ostatní mše sv. v 7.00, 9.00 a 17.00.
- 1. 1. **Matky Boží P. Marie**, zasvěcený svátek. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30, po odpolední mši sv. zpívané nešpory. „**Zpívání u jesliček**“ ve 14.00.
- 5. 1. Tříkrálový koncert Vepřekova smíšeného sboru v 17.00.
- 6. 1. **Zjevení Páně** (Tři králů), doporučený svátek.
- 8. 1. **1. přednáška** cyklu Lidé ze svatohorských vín „**Arnošt z Pardubic a svatohorská soška P. Marie**“ s ochutnávkou vín v refektáři v 17.30. (PhDr. V. Smolová)
- 14. 1. **Bl. Petra Dondere**, CSsR Misionář v Surinamu, působil mezi černošskými otroky, indiány a malomocnými.
- 17. 1. Přednáška „**Jak si na pouti narovnat záda** a zapomenout na fyzioterapeuta aneb z Prahy do Santiaga de Compostela během 10 let.“ T. Jindřich, Ulteira.
- 21. 1. 115. výročí povýšení na baziliku. Možnost získat plinomocné odpustky.
- 2. 2. **Uvedení Páně do chrámu** (Hromnice). Žehnaní přinesených svící při každé mši sv.
- 5. 2. **2. přednáška** cyklu Lidé ze svatohorských vín „**Přibík Jeníšek z Újezda a Carlo Lurago**“ s ochutnávkou vín. Přednáší PhDr. V. Smolová.

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře**Neděle** Areál otevřen 6.30–17.00Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15. 30. Po každé mši je požehnání milostnou soškou a její uctívání
Po odpolední mši svatě jsou zpívány nešpory. Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky**Pondělí - sobota** Areál otevřen 6.30–18.00

Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00 (v sobotu s nedělní platností)

Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00

Ve čtvrtek Po odpolední mši svatě půlhodinová adorace**V pátek** Mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské**V sobotu** Po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou,
e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na www.svata-hora.cz, nebo je předat osobně v sakristii**V postní době** V pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta**V květnu** Denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí**Svátoť smíření** Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli

Zpovědní služba v bazilice po-so půl hodiny před každou mší svatou

Dále 10.00–11.00 a 16.00–17.00. V neděli před každou mší svatou

Schody Svatohorské schody otevřeny 8.00–17.00 (v zimě jen do 15.30)**Úřední hodiny farního úřadu**

pondělí & pátek: 9.00–12.00; 13.00–15.30

V případě nutnosti je možné se nepřetržitě obracet na duchovní správu na tel: 731 619 668**Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna****Odpovědná osoba:** Martina Jechortová.**Kontakt:** +420 731 619 800, +420 318 429 943, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz**E-shop:** <http://shop.svata-hora.cz>**Otevírací doba:** neděle: I. – XII: 9.00–17.00 • pondělí – sobota: I.–V. & IX.–XII: 9.00–16.00 • V.–VIII.: 9.00–17.00**Prohlídka areálu** s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách
prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Prohlídka areálu s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem,
po které následuje půlhodinový koncert na nové velké varhany v bazilice.**Prohlídka nové expozice muzea.** Každý den v otevírací době prodejny.**Prohlídka nově zrekonstruovaných sklepních prostor a zvonice.** Prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě.Nové aktivity na Svaté Hoře Vám nabízíme díky projektu, který je spolufinancován Evropskou unií v rámci IOP Projekt CZ.1.06/5. 1.00/24.09583
„Příbram - Svatá Hora - vzorová obnova poutního areálu“EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
ŠANCE PRO VÁŠ ROZVOJMINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**SVATÁ HORA** Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925,
e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu - dobrovolný dar
(náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.

Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o. Expedici zajišťuje PostServis.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebrání pište na adresu redakce.**Pouť Nanebevzetí Panny Marie****Břízovské slavnosti**

Poděkování dárčům 1. 12. 2018

*Šatičky věnované
redemptoristou
P. Arturem Bilykem
jménem ukrajinského lidu.*

*Poprvé byly oblečeny
k časným slibům
nových bratří
redemptoristů
15. 8. 2019*

Závěrečné pohoštění

